

PUNT PER PUNT

Cita Cultural
Celebra el 9 d'Octubre amb la UA:
música, teatre, llibres...
Consulta el programa en:
veu.ua.es/c/9doctubre

Curs de valencià B2 de la Universitat d'Alacant i *Información*

Universitat
d'Alacant

Fascicle 4. Història de la música

A Comprensió escrita

Llig el text següent i, després, respon a les preguntes dels exercicis 1, 2 i 3.

La música popular als seixanta i els setanta: el pop i el rock

A l'inici dels anys seixanta del segle passat, estava a punt de produir-se una revolució cultural que canviaria per sempre el món tal com era conegut fins aleshores. Amb el precedent immediat que havia significat l'origen del *rock and roll* als anys cinquanta als Estats Units, amb músics com Ray Charles o Elvis Presley, l'aparició a Liverpool d'un grup musical compost per quatre jòvens implicaria un canvi radical en la recepció de la música i en la popularització d'aquest art.

El sorgiment de The Beatles, amb el senzill «Love me do» (1962), suposaria un abans i un després en la història de la música. La banda composta per John Lennon, Paul McCartney, George Harrison i Ringo Starr redimensionaria l'abast de la música, fins al punt de convertir-la en un element indissociable de la cultura popular i de les identitats col·lectives. The Beatles van crear al llarg dels seixanta un seguit de discos memorables, que van esdevindre un referent per a totes les generacions des d'aleshores i van establir un llegat absolutament vigent hui dia: *Please, please me* (1963), *A hard day's night* (1964), *Rubber soul* (1965), *Sergeant Pepper's Lonely Hearts Club Band* (1967) o *Let it be* (1970) són només alguns dels títols dels tretze àlbums que van publicar entre 1963 i 1970.

Si una banda va poder rivalitzar amb The Beatles en popularitat i en la qualitat de les seues composicions, eixa banda són The Rolling Stones. Format el 1962 a Londres i encara en actiu hui dia, el grup encapçalat per Mick Jagger i Keith Richards va ser promogut com a l'antítesi dels de Liverpool, sobretot arran de l'aspecte malgirbat que presentaven i la gestualitat obscena amb què adornaven algunes actuacions. El 1965 van obtenir el seu primer gran èxit mundial amb el senzill «(I can't get no) satisfaction», de to provocatiu. El cim creatiu de The Rolling Stones s'inicia amb la publicació del setè àlbum de la banda, *Beggars banquet* (1968), que conté cançons quasi subversives com «Sympathy for the Devil». A continuació, *Let it bleed* (1969), *Sticky fingers* (1971) i *Exile on Main Street* (1972) van fer que foren considerats com a la banda de *rock* més gran del món, títol que probablement encara ostenten hui dia.

A finals dels seixanta, la revolució musical ja estava plenament estesa per tot el món. Estrelles com Jimi Hendrix, Eric Clapton, Neil Young o Janis Joplin fan créixer el *rock* clàssic amb la incorporació de la guitarra elèctrica. La música britànica pràcticament havia creat un gènere propi, amb uns altres grups com The Who, The Small Faces o The Kinks. Als Estats Units, artistes com Bob Dylan o Simon & Garfunkel desenvolupen l'estil conegut com a *folk rock*, amb lletres reivindicatives i crítiques, molt pròximes a la poesia. Unes altres bandes emblemàtiques, com Grateful Dead, The Doors o Pink Floyd van crear el *rock* psicodèlic i simfònic, que incorpora nous instruments, com el sitar, el sintetitzador o el melotrò.

La música popular ho amerava tot, fins i tot s'arrogava la capacitat de convertir-se en el principal instrument per a millorar el món. Dins d'aquest concepte cal inserir el gran festival de Woodstock de 1969, al qual va assistir vora mig milió de persones i que tenia com a lema «Tres dies de pau i música». Aquell gran concert, en què van participar artistes com Joan Baez, Janis Joplin, The Who o Jimi Hendrix, es va erigir en una resposta contra el bel·licisme, en concret, contra la guerra del Vietnam, i va permetre proclamar a tota una generació de nord-americans que el pacifisme i el culte a l'amor era el seu estil de vida.

La diversificació d'estils i artistes creix com la bromera als anys setanta. Sorgeix la llavor del *heavy metal* amb grups com Led Zeppelin, Deep Purple o Black Sabbath. James Brown apareix com a creador del *funk* i precursor de la música disco. Des de Jamaica sorgeix el *reggae*, simbolitzat per Bob Marley. Es produeix l'esclat de la música *punk*, contestatària i profundament crítica amb l'*statu quo*, amb bandes com The Ramones, The Sex Pistols o The Clash i artistes com Patti Smith.

En aquests mateixos anys, es desenvolupa el *glam rock*, un gènere caracteritzat per la provocació visual, amb artistes que busquen una imatge andrògina basada en la vestimenta i el maquillatge. Al costat del polifacètic David Bowie, autor de joies com *Space Oddity* (1969) o *Hunky Dory* (1971), van participar d'aquest estil altres grups i artistes com Roxy Music, Lou Reed, T. Rex o Queen. Aquesta última banda, liderada per Freddie Mercury, va indagar en les infinites possibilitats creatives del *rock*. D'aquesta pruija, va sorgir l'àlbum *A night at the Opera* (1975) i la inimitable, bellíssima i inclassificable «Bohemian Rhapsody».

Saps que *pruija* significa 'desig persistent de fer una cosa'? En sentit recte, també significa 'picor viva o intensa'.

Saps que els títols dels discos s'escriuen en cursiva i les cançons que els integren van entre cometes? Ocorre igual amb els poemaris (en cursiva) i els poemes (entre cometes).

Exercici 1.

Respon a les preguntes següents:

- Quines característiques de The Rolling Stones els feien ser l'antítesi de The Beatles?
- Quins artistes es consideren un precedent de la revolució musical de l'inici dels seixanta?
- Quin subgènere del *rock* incorpora nous instruments com el sitar o el sintetitzador?
- Quines característiques presenta la música *punk*?
- Com era l'estil de vida defés pels joves nord-americans que van assistir a Woodstock 69?

Exercici 2.

Elegeix la resposta correcta entre les opcions que t'ofereim:

- L'aparició de The Beatles va convertir la música popular en un element...
- El cim creatiu de The Rolling Stones s'inicia el...
- Woodstock 69 va representar una resposta contra...
- Els artistes del *glam rock* oferien una iconografia sexual molt...
- El gènere precursor de la música disco és...

a) exclusiu de generacions joves	indissociable de la cultura popular	propi de minories
b) 1962	1972	1968
c) les guerres i el bel·licisme	el consum de drogues	el culte a l'amor
d) ambigua	masculina	formal
e) el <i>folk rock</i>	el <i>funk</i>	el <i>punk</i>

Exercici 3.

Digues si són verdaderes (V) o falses (F) les afirmacions següents:

- La música de The Beatles representa un llegat encara vigent hui dia.
- The Rolling Stones es van formar a Liverpool en 1962.
- Bob Dylan o Simon & Garfunkel componen música molt pròxima a la poesia lírica.
- «Bohemian Rhapsody», de The Clash, és una cançó bellíssima i inclassificable.
- David Bowie és recordat com a un artista que va conrear molt diverses facetes.

Fascicle 4. Història de la música

B Normativa i gramàtica

B1. Els possessius

1 Els possessius estableixen relacions de pertinença: *les meues claus, el teu gendre, el nostre cotxe, sa mare, culpa vostra...*
N'hi ha de dos tipus:
• Tònics (*el meu, la teua...*)
• Àtons (*mon, ta...*)

2 Els possessius tònicos són:
• *El meu, la meua, els meus, les meues*
• *El teu, la teua, els teus, les teues*
• *El seu, la seua, els seus, les seues*
• *El nostre, la nostra, els nostres, les nostres*
• *El vostre, la vostra, els vostres, les vostres*

3 El possessiu *el seu, la seua, els seus, les seues* pot referir-se tant a un únic posseïdor (*el seu pis = el pis d'ell*), com a diversos (*el pis d'ells*). Per a l'últim cas, la llengua antiga tenia la forma *llur, llurs*, que hui dia només apareix en registres molt especialitzats.

6 Els possessius àtons són:
• *Mon, ma, mos, mes*
• *Ton, ta, tos, tes*
• *Son, sa, sos, ses*
• *Nostre, nostra, nostres*
• *Vostre, vostra, vostres*
S'usen amb els parentius (*ta filla, son pare...*), els mots *vida* i *casa*, i fórmules de tractament: *sa santedat*.

5 Quan la relació de pertinença és evident, no s'han d'usar els possessius:
• *Tinc el xec en la butxaca.*
• *M'he fet un tall a la mà.*
• *Ja he enviat la carta.*

4 Els possessius tònicos solen anteposar-se al nom: *la teua carta, el nostre amic*. A voltes, es posposen al nom i funcionen sense article: *culpa teua, problema seu...* També poden complementar algunes preposicions (*prop, davant, darrere, contra...*): *prop de tu = prop teu*

B2. Els quantitatius

1 Els quantitatius ens permeten expressar una quantitat, sense arribar a precisar-la. Poden modificar un nom (*molta fam*), un verb (*no corre gens*), un adjectiu (*prou alt*) o un adverbi (*massa lluny*).

2 N'hi ha que flexionen en gènere i nombre:
• *Molt, molta, molts, moltes*
• *Poc, poca, pocs, poques*
• *Tant, tanta, tants, tantes*
• *Quant, quanta, quants, quantes*
O només en nombre:
• *bastant, bastants*

3 Són invariables els quantitatius *massa, prou, més, menys i gens*. També és invariable *força*, que equival a *molt*. En alguns parlars catalans i balears se sol usar *gaire, gaires* com a equivalent de *molt* en frases negatives i interrogatives.

6 Hi ha una sèrie de locucions que ens permeten expressar quantitats abundants (*bona cosa de, un cabàs de, un fum de, un grapat de, una muntonada de, un muntó de...*), escasses (*un pessic de, una mica de, una miqueta de...*) o nul·les (*gens ni miqueta de, ni gota de...*).

5 Quan acompanya un nom, *gens* va sempre amb la preposició *de*: *gens de fam*. *Molt, poc, bastant, prou, quant* i *tant* la incorporen només quan el nom és masculí singular: *poc de pa, tant de temps, prou de vi*. En canvi, *massa, més* i *menys* van sempre sense *de*: *massa sol, més café*.

4 *Prou* significa 'quantitat considerable' i també 'quantitat suficient'. Mentre que *bastant* només significa 'quantitat considerable'. En ocasions, aquesta distinció pot ajudar-nos a precisar alguns sentits: *Hi ha bastants fulls, però no en tindrè prou*.

B3. Els indefinits

1 Els indefinits designen una quantitat inespecífica d'un conjunt, que pot oscil·lar entre la totalitat i l'absència: *totes les plantes, algunes cases, cap al·licient*. Poden funcionar com a adjectius (*qualsevol idea*) o com a pronoms (*algú*).

2 Els adjectius indefinits són: *un, algun, cap o ningun, cert, altre, mateix, tot, qualsevol, tal, cada un o cadascun, cada, uns quants, diversos, nombrosos, ambdós, diferents i sengles*.

3 *Tot* fa referència a un conjunt complet i sol acompanyar un altre determinant: *totes les preguntes, tots eixos dubtes*. *Cada* també designa un conjunt, però s'adjunta a un element en singular: *cada pregunta, cada dia*.

6 *Un* especifica sense gens de precisió un element d'un conjunt: *Anem a un bar*. *Algun* fa referència almenys a un element d'un conjunt: *Tinc alguns dubtes*. *Cert* és molt similar a *algun*. Pot anar precedit de *un*: *un cert problema, certa idea*.

5 *Ambdós* equival a *els dos* i és també molt formal: *Tinc ambdós llibres*. En femení, pot mantindre's invariable o flexionar (*ambdues*). *Qualsevol* (plural *qualsevol*) designa un membre d'un conjunt sense definir quin: *un número qualsevol*.

4 *Cada un* o *cadascun* designa una entitat d'un conjunt definit: *cada una de les queixes, cadascun d'ells*. *Sengles* és un terme molt formal i significa 'un per a cada u': *He dut als cinc companys sengles periòdics*.

7 *Altre* designa una entitat diferent de la sobreentesa: *Anirem un altre dia*. Sol anar precedit per *el* o *un*: *L'altre disc és millor*. *Diferents* i *diversos* van sempre en plural i designen un conjunt indeterminat: *diverses persones*.

8 Quan s'anteposa al nom, *mateix* va amb l'article i estableix una relació d'identitat: *Vam nèixer el mateix any*. Posposat, és invariable i emfatitza l'entitat designada: *Vindrà la mestra mateix. Ho farem hui mateix*.

9 *Tal* es refereix amb poca precisió a entitats que ja són conegudes: *I tal dia farà un any. Tals errades són inacceptables*. *Cap* és invariable i nega l'existència d'entitats que es poden comptar: *No queda cap cirera*. Equival a *ningun*.

12 *Tots* i *tothom* tenen valor universal. *Tots* demana el verb en plural i *tothom* en singular: *Tots ho volen. Tothom ho vol*. *Res* va seguit de *de* davant d'adjectiu: *res de bo, res de nou, res d'interessant*. El contrari de *res* és *alguna cosa* o l'arcaic *quelcom*.

11 *Altre* sol anar precedit de *un*: *Un altre ho farà*. *Altri* té uns usos molt restringits, va precedit de les preposicions *per a* o *de*, i significa 'una altra persona': *Això és per a altri*. *Hom* permet formular frases impersonals: *Hom creu això*.

10 Els pronoms indefinits són: *u, algú, cada u o cadascú, ningú, altre, altri, tots o tothom, hom, qualsevol i res*. L'únic que es refereix a objectes i no a persones és *res*: *Res t'apanya*.

Exercici 4.

Completa les frases amb el quantitatiu o l'indefinit adequat:

- Hui estic gelat! -Normal, és que hui fa _____ fred i tu dus _____ roba.
- No sé si podré berenar, perquè no queda _____ iogurt ni _____ pa.
- _____ bajoques et pose? -Ja n'hi ha _____, no me'n poses més.
- L'alcalde _____ m'ha confirmat que _____ estan molt preocupats.

Exercici 5.

Ompli els buits del text següent amb les paraules adequades, d'acord amb les indicacions que apareixen entre parèntesis. Si t'ofereix dos paraules separades per una barra (/), tria'n una. Si t'ofereix un verb en infinitiu, conjuga'l:

Música en valencià, 2017. Un tast

Entre 2014 i 2015 van _____ ('FER QUE UNA COSA DESCANSE SOBRE LA PART SUPERIOR') els instruments alguns dels grups més significatius de l'escena musical en valencià en les últimes dos dècades. Obrint Pas, La Gossa Sorda, els mallorquins Antònia Font, Mugroman, 121 dB, Sant Gatxo... són només alguns dels artistes que van decidir tancar una etapa més o menys _____ ('AL MATEIX TEMPS'). Però, _____ ('A PESAR DE, TOT I') la dimensió de la tragèdia, hem de convindre que no ens hem quedat _____ ('QUE HA PERDUT EL PARE O LA MARE') de bona música en valencià.

Possiblement, el grup valencià que més projecció té hui dia són els _____ ('PROCEDENTS DE GANDIA') Zoo, formats en 2014 i autors de *Tempestes vénen del sud* (2014) i *Raval* (2017). La música de Zoo _____ (FONDRE) el rock, l'ska i el rap, amb unes lletres d'important càrrega social i política, com en els _____ ('QUE PRESENTA NOMÉS UN ELEMENT, SIMPLE, QUE NO ÉS DOBLE NI COMPLEX') «Estiu» o «Vull», dos cants vitals _____ (EN ELS QUALS / EN ELS QUE) es reuneixen conceptes com la identitat _____ ('PROPI D'UN CONJUNT', CONTRARI A INDIVIDUAL) o la lluita de classes.

Sènior i el Cor Brutal es un grup de rock alternatiu d'esperit americà i influències del country, fundat en 2007. Han publicat sis àlbums, entre els quals *L'experiència gratificant* (2009), *Gran* (2011), *València, Califòrnia* (2013) o *El poder del voler* (2014). En *Valenciana*, Vol. 1 (2017), fan una reivindicació explícita _____ (DEL QUAL / DEL QUE) consideren el seu estil propi: *valenciana*, un terme que simbolitza el pas pel _____ ('FILTRE, UTENSILI QUE SERVEIX PER A SEPARAR LES PARTS GROSSES DE LES FINES') mediterrani i valencià de les influències musicals americanes.

Amb actuacions molt pròximes al recital poètic i a l'escenificació teatral, els alcoians VerdCel, actualment radicats _____ (A / EN) Barcelona, continuen _____ (GERUNDI DE CONSTRUIR) una trajectòria amb múltiples arestes. Els seus àlbums són, _____ ('MÉS AVIAT, MÉS PROMPTE, MÉS FÀCILMENT'), obres _____ ('QUE REUNEIXEN MÚLTIPLES DISCIPLINES'), en què la música només és una faceta més al costat de la literatura, la pintura o el documental. Alguns dels _____ ('DESIGNACIÓ DISTINTIVA D'UNA OBRA MUSICAL O LITERÀRIA') més importants de VerdCel són *PaísViatge* (2006), *Sàmara* (2008), *Els dies del saurí* (2012) o *Argilaga* (2014). En les seues cançons, es _____ (PERCEBRE) el compromís amb el paisatge, amb la cultura i amb la llengua.

També procedeix d'Alcoi la banda de pop rock Arthur Caravan. Es caracteritzen sobretot per un ús _____ (SUPERLATIU DE POTENT) de les guitarres elèctriques i per la veu _____ ('PROFUNDA') del vocalista, Pau Miquel Soler. Els continguts de caràcter _____ (ADJECTIU COMPOST QUE REUNEIX ELS TERMES SOCIAL I POLITIC) estan molt presents en les composicions _____ (PARTICIPI DE INCLoure) en els seus tres àlbums: *Arthur Caravan* (2009), *Atles enharmònic* (2011) i *Major propòsit* (2016).

Una consideració especial mereixen els barcelonesos Mishima, banda formada en 1999 i que es caracteritza per fondre el rock, el pop i la cançó d'autor. Els seus dos primers discos van ser _____ ('REGISTRATS, ENREGISTRATS') en anglés. És a partir del tercer, *Trucar a casa. Recollir les fotos. Pagar la multa* (2005), que _____ (ASSOLIR) un important reconeixement de públic i crítica. Posteriorment, publiquen, entre altres, *Set tota la vida* (2007), *Ordre i aventura* (2010), *L'amor feliç* (2012), *L'ànsia que cura* (2014) o *Ara i res* (2017).

El cantautor _____ ('PROCEDENT DE BURJASSOT'), Pau Alabajos, serà l'última estació d'aquest breu tast d'algunes de les millors propostes musicals actuals en valencià. Alabajos actua _____ (COM / COM A) cronista de la realitat valenciana des del seu primer àlbum, *Teoria del caos* (2008). La consciència social i la identificació amb el País Valencià es fa encara més evident en *Una amable, una trista, una petita pàtria* (2011), que _____ (INCLoure) cançons memorables com «Inventari». En *L'amor i la ferocitat* (2016), Alabajos aprofundeix encara més en la denúncia de la falta de llibertats i en el cinisme hipòcrita que _____ ('FREQÜENTMENT, MOLTES VEGADES') ens embolcalla com a societat.

Alguns adjectius compostos que s'han format per l'addició de dos adjectius simples s'han consolidat com a una paraula unitària: *historiopolític*, *socioeconòmic*, *psicolingüístic*, *grecoromà*, etc. Com veus, s'uneixen sense guionet, presenten una o com a vocal d'enllaç i només pot escriure's accent gràfic sobre el segon element.

Vocabulari i pronúncia

La música

Exercici 6.

Escriu en els buits de les frases següents el terme adequat dels que t'ofereix en el requadre:

bagatel·la, celleta, discjòquei, estudiantina, falset, faristol, havanera, joglar, lutier, nadala, orgue, xiulet

- Jordi ha trobat faena com a _____ en una discoteca de moda.
- Eixe cantant té una veu tan atiplada que és capaç de cantar en _____.
- Mon fill està estudiant piano i ja sap tocar _____, peces breus poc formals.
- En el mercat medieval hi ha un _____ que recita cançons i poemes.
- El so de l'_____ de la catedral és realment impressionant.
- Tots tenien en el _____ la partitura correcta, excepte jo.
- El violí estava en tan mal estat que només el va poder reparar el millor _____ de Viena.
- El mestre va posar la _____ en el tercer trast del mànec de la guitarra i va començar a tocar.
- Com es nota que s'acosta Nadal, tots els xiquets van pel carrer cantant _____.
- L'àrbitre va entropessar amb una jugadora i, en caure, va perdre el _____.
- Durant la seua estada a Cuba, es va inspirar en els ritmes autòctons i va compondre diverses _____.
- Com que toca tan bé la bandúrria, l'han agafat per a l'_____ de la facultat.

Exercici 7.

Escolta atentament les set definicions de l'àudio. Després de cada una, et donarem set segons per a escriure la resposta correcta. En acabar, les repetirem de nou i tindràs tres segons més per a respondre. Finalment, et direm les solucions.

<https://web.ua.es/va/cau/documentos/audios/b2-u04-a01.mp3>

1. SIM _____	5. TOR _____
2. DOL _____	6. COM _____
3. ARR _____	7. ALB _____
4. SOL _____	

Exercici 8.

Escolta atentament aquest dictat. Copia'l i, després, corregeix-lo. En acabar, llig-lo tu en veu alta, vinculant la forma escrita amb la pronúncia adequada.

Dos tipus de productes musicals

<https://web.ua.es/va/cau/documentos/audios/b2-u04-a02.mp3>

Exercici 9.

Escolta atentament les set operacions matemàtiques de l'àudio. Després de cada una, et donarem cinc segons per a respondre. Quan passen els cinc segons, et donarem la solució i et proposarem una nova operació, així fins a set.

<https://web.ua.es/va/cau/documentos/audios/b2-u04-a03.mp3>

D Comprensió oral

Abans de res, llig les preguntes dels exercicis 10, 11 i 12. Després, escolta atentament l'àudio següent. En acabar, intenta respondre a totes les preguntes.

La revolució musical de la primera mitat dels noranta: el grunge i el brit-pop
<https://web.ua.es/va/cau/documentos/audios/b2-u04-a04.mp3>

La segona erre de la paraula *orquestració* (com també de *orquestra*) apareix per raons etimològiques. No ocorre igual amb paraules com *ordre* o *cartró*, en què la segona erre procedeix d'una alteració de la paraula. Per això, són prioritàries les formes *orde* i *cartó*.

Exercici 10.

Respon a les preguntes següents:

- Quin disc representa les característiques principals de l'estil *grunge*?
- Contra quin estil musical era una resposta el moviment *grunge*?
- Quina imatge intentaven transmetre les bandes de *grunge*?
- Quin àlbum d'un grup britànic esmentat al text s'allunya de l'estil *brit-pop*? Per què?
- Quin dels grups descrits al text assumeix més clarament l'herència de The Beatles?

Exercici 11.

Elegeix la resposta correcta entre les opcions que t'ofereim:

- A quin concepte remet el terme *grunge*?
- L'escena *rock* dels huitanta als Estats Units estava focalitzada en...
- Es pot considerar que el punt de partida del *brit-pop* és el disc...
- Quins dos grups britànics van mantindre durant els anys noranta una rivalitat mediàtica?
- Quin disc de Blur és recordat per una cançó que remet a l'estil *grunge*?

- a la brutícia
- la crítica social
- Parklife*
- Suede i Oasis
- Song 2*

- a la joventut l'hedonisme
- Definitely maybe*
- Suede i Blur
- Blur*

- a la revolució l'individualisme
- Suede*
- Blur i Oasis
- Parklife*

Exercici 12.

Digues si són verdaderes (V) o falses (F) les afirmacions següents:

- El *grunge* sorgeix a la ciutat de Washington, a la costa est estatunidenca.
- L'àlbum *Ten* (1991) és el debut de l'emblemàtica banda de *grunge* Pearl Jam.
- El *brit-pop* fou un moviment musical que només s'implantà a Anglaterra.
- Un grup paradigmàtic del *brit-pop* és Radiohead, amb l'àlbum *Pablo Honey*.
- El disc de debut de Blur, *Parklife* (1994), els situa de ple com a estrelles del *brit-pop*.

E Habilitats comunicatives: resumir

Fem resums constantment. En fem quan contem com ens ha anat el dia, quan comentem breument alguna pel·lícula o quan expliquem els moments estel·lars d'un esdeveniment esportiu. Resumir és, per tant, una competència comunicativa molt important, que forma part de les habilitats pròpies de qualsevol usuari d'una llengua.

Resumir

El primer pas per a fer un bon resum és entendre el **sentit global** del text (oral o escrit) que hem de resumir. Si no ho fem així, ens faltaran idees i no podrem fer un resum complet.

El segon pas és establir el **tema o idea principal** del text en una única frase. Per a saber si ho has fet bé, comprova si eixa frase funcionaria com a títol del text. Si és que sí, vas per bon camí!

A continuació, fes una llista amb **totes les idees** que han aparegut al llarg del text. Al principi, anota-les totes, per a començar val la pena que en sobren i no que en falten.

Per exemple, en una predicció habitual de l'oratge, podem trobar les idees següents: temperatures registrades, previsió per a l'endemà, previsió per a la setmana, estat del mar, la lluna, l'índex de pol·len...

Ara és quan ve el moment de **seleccionar** les idees més destacades i descartar les secundàries, perquè en un resum no pots posar-ho tot. Si no, no seria un resum! Amb eixos ingredients, ja pots crear el teu **esquema**.

Recorda, per acabar, que en un resum no cap la teua opinió. Per tant, no has d'afegir informació, **ni dir mai: jo pense que..., al meu parer..., estic d'acord amb...** A més, tampoc has d'usar frases com: *l'autor parla de..., en el text es diu que...*

Ara que ja tens les idees bàsiques del text, desenvolupa-les: **una idea per cada paràgraf**. Lliga'ls amb el connector adequat, de manera que, amb una ullada, s'entenga l'estructura del teu text.

- temperatures registrades
 - previsió per a l'endemà
 - previsió per a la setmana
- De fet, és ben probable que actues així quan algú et demana que li contes la predicció de l'oratge, veritat?

Fixa't en l'exemple que estem seguint. Si hagueres de resumir eixa predicció, tal volta et faries un esquema amb aquestes tres idees:

Exercici 13. Expressió escrita.

Escolta de nou l'àudio 4 (comprensió oral). Extrau el tema o la idea principal. Després, anota totes les idees que han aparegut en el text. A continuació, selecciona les més importants i descarta les secundàries. Prepara't un esquema i, tot seguit, elabora un resum que sintetitze el text original en unes 150 paraules.

Solucions:

Exercici 1

a) L'aspecte malgirbat que presentaven i la gestualitat obscena amb què adornaven algunes actuacions. b) Ray Charles i Elvis Presley. c) El *rock* psicodèlic i simfònic. d) És contestatària i profundament crítica amb l'*statu quo*. e) Estava basat en el pacifisme i el culte a l'amor.

Exercici 2

a) indissociable de la cultura popular, b) 1968, c) les guerres i el bel·licisme, d) ambigua, e) el *funk*

Exercici 3

aV, bF, cV, dF, eV

Exercici 4

a) molt de, poca, b) cap (o ningun), gens de, c) Quantes, prou, d) mateix, tots

Exercici 5

penjar / alhora / malgrat / orfes / gandiençs / fon / senzills / en els quals / col·lectiva / sedàs / a / construint / més aïna / multidisciplinàries / títols / percep / potentíssim / fonda / sociopolític / incloses / gravats / assoleixen (o assoleix) / burjassoter / com a / inclou / sovint

Exercici 6

a) discjòquei, b) faset, c) bagatel·les, d) joglar, e) orgue, f) faristol, g) lutier, h) celleta, i) nadales, j) xiulet, k) havaneres, l) estudiantina

Exercici 7

Les solucions apareixen al final de l'àudio corresponent.

Exercici 8

Dos tipus de productes musicals
 La música ens acompanya diàriament. Forma part

de l'ambient, l'associem a celebracions i festivitats, ens ajuda a distraure'ns, a relaxar-nos, a concentrar-nos, a evadir-nos o a somiar. A voltes, és cert, també ens distorba o ens aliena, però eixa ja sol ser la música que posen els altres, habitualment amb un volum poc adient, que frega o supera el llindar de la distorsió.

Hi ha, sobretot, dos tipus de productes musicals: els bons i els roïns. És evident que pequem de taxatius i que generalitzar no sol ser quasi mai un bon negoci, però tal volta convindrem que, entre els bons, incloem aquells que tenen la capacitat d'innovar, de perdurar i de crear escola.

En la banda oposada, entre els roïns, no agrupem necessàriament els que han passat sense pena ni glòria. També n'hi ha que han obtingut grans índexs de vendes i en realitat no valen ni un gallet. Una melodia apegalosa, una lletra fàcil i un estil melós poden dur un disc a l'èxit, però no per això deixarà de ser una obra banal, tòpica i embafofa.

Exercici 9

$9 \times 4 = 36 \mid 36 \times 3 = 108 \mid 108 + 46 = 154 \mid 154 / 2 = 77 \mid 77 + 18 = 95 \mid 95 / 5 = 19 \mid 19 + 17 = 36$

Exercici 10

a) *Nevermind* (1991), de Nirvana. b) Contra el *hard rock* comercial del final dels huitanta. c) D'inconformisme, rebel·lia i una certa apatia procedent de l'escepticisme. d) *Dog man star* (1994), de Suede. Perquè inclou peces de gran profunditat dramàtica i una densa orquestració. e) Oasis.

Exercici 11

a) a la brutícia, b) l'hedonisme, c) *Suede*, d) Blur i Oasis, e) *Blur*

Exercici 12

aF, bV, cF, dF, eF

Autoria: Juli Martínez Amorós (coordinador) i Rosa Anna Guijarro Contreras.

Àudios: Lúdia Garrigós Miquel **Maquetació:** Jesús Àngel López Ramón | www.masuno.es
 puntperpunt@ua.es | Una iniciativa del Servei de Llengües de la Universitat d'Alacant i *Información*